

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Påskedag– Søndag 12. april 2020

Prekentekest: Lukas 24, 1-9

Lesetekst I: Salme 118, 14-24

Lesetekst II: 1. Kor. 15, 1-11

Dette er DAGEN!

Om dagen

«Dette er dagen som HERREN har gjort; La oss juble og glede oss på den!»

Salme 118, 24.

Livet og historien er full av merkedager. Det kan være fødselsdager, bryllupsdager eller åremålsdager. Det kan være store eller små jubileumsdager. Det kan være dager med historisk sus for land og folk og for verdenssamfunnet. Å gjøre et forsøk på å rangere alle disse merkedagene med hvilke som er viktigst og hvilke som er mindre viktige er egentlig et håpløst prosjekt. Her vil vi nok rangere forskjellig alle sammen.

På tross av dette velger jeg å si at det er én dag som går foran alle andre dager. Betydningen av det som skjedde denne dagen har både verdensomspennende- og evighets-dimensjoner over seg.

Påskedag, eller påskemorgen, Jesu oppstandelses dag, er dagen som har «ingen over og ingen ved siden»!

Kvinnene ved graven

Tidlig om morgenen, dagen etter at sabbaten var over, kom noen kvinner til den graven som de visste at Jesus var lagt i (23,55-56). De sørget, som naturlig var, over at Jesus var død. Det minste de kunne gjøre var å gå til graven der han var lagt for å gråte og sørge, og så salve legemet med velluktende oljer og salver.

Der ved graven får de sitt livs største overraskelse, ja kanskje vi heller skulle si sjokk. Først så de at steinen foran graven var rullet bort fra åpningen. Dernest fant de ikke Jesu kropp inne i graven. Betegnende for situasjonen de var i er det Lukas skriver at «de visste ikke hva de skulle tro».

Så dukker det opp to menn i «skinnende klær». Kvinnene blir, om mulig, enda mer forferdet og bøyer seg med ansiktet mot jorden. Disse mennene, eller englene, hadde et budskap til dem. Budskapet er en påminnelse om hva Jesus hadde sagt til dem mens han var sammen med dem i Galilea. Jesus hadde forutsagt at når han dro opp

til Jerusalem så skulle han bli overgitt til de skriftlærde og rådsherrene. De skulle dømme han til døden ved korsfestelse. Men dette var ikke det siste han sa til dem. Han hadde også sagt at «på den tredje dagen skulle han stå opp».

Da husket de hva Jesus hadde sagt! Da ante de kanskje noe av sammenhengen med det som hadde skjedd med Jesus.

Her er vi ved det som gjør denne dagen til verdenshistoriens viktigste dag:

- Jesus, han som døde på korset og ble gravlagt, hadde stått opp fra de døde. Han lever! Dermed har han fullført frelsesverket. Veien til evig livssamfunn med Gud er åpnet!
- Vitnesbyrdet om hans oppstandelse bringes videre til disiplene og de andre av Jesu venner. Og så går vitnesbyrdet videre til stadig flere mennesker. En gang nådde det oss.
- En gang skal oppstandelsens morgen gry for oss også. Vi har et levende håp!

NTs vitnesbyrd om Jesu oppstandelse

Teksten vår viser oss til den tomme graven. Mange har på forskjellige måter forsøkt å forklare hva som hadde skjedd, siden Jesus ikke var i graven. Det Nye Testamentet sitt vitnesbyrd er imidlertid ikke til å ta feil av: Jesus hadde stått opp fra de døde!

Men NTs vitnesbyrd om hva som skjedde med Jesus, etter at han var død og begravet, stopper ikke der. Det fortelles om mange mennesker som møtte Jesus. Paulus gir i 1.Kor.15 en samlende oversikt over en del av de som hadde møtt den oppstandne Jesus.

Sammenholdt er det derfor ingen tvil om hva som er NT budskap: Jesus har stått opp og han lever!

Den store lovsangen

Innledningsvis siterte vi fra Salme 118. Denne salmen, og salmene foran, fra Salme 113, er den store lovsangen som blir sunget under det jødiske påskemåltidet. Salme 118 peker framover mot en dag da døden skal overvinnnes.

«Jeg skal ikke dø, men leve

og fortelle om HERRENS gjerninger.

Hardt har HERREN tuktet meg,

Men han overga meg ikke til døden.»

«Dette er HERRENS eget verk,

Underfullt er det i våre øyne.» Salme 118,17-18 og 23

Frelse og håp

I slutten av Rom. 4 har Paulus en oppsummering av hva Jesu død og oppstandelse betyr for den som tror på Jesus: «Vi skal bli regnet for rettferdige når vi tror på han som reiste Jesus, vår Herre, opp fra de døde, han som ble overgitt til døden for våre synder, og oppreist for at vi skulle bli rettferdige.» Rom. 4,24-25.

Derfor jubler vi, og synger ut: «Deg være ære, Herre over dødens makt!»

Odd Bjarne Skogestad

Misjonssekretær, DNI Bergen